

Sygn. akt I CSK 449/16

POSTANOWIENIE

Dnia 5 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa M. [...] spółki z o.o. w W.
przeciwko R. H.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 5 stycznia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 22 stycznia 2016 r., sygn. akt XXIII Ga [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda od wyroku Sądu Okręgowego w W. podnieść należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, lecz ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa przez sądy, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej, implikuje poddanie jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących ją do przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wskazane jako przyczyna kasacyjna istotne zagadnienie prawne dotyczy wykładni art. 709¹³ § 2 k.c. w zakresie treści oświadczenia finansującego, o którym mowa w tym przepisie. Ma jednak charakter pozorny o tyle, że jednoznaczna treść przytoczonego przepisu nie uzasadnia wątpliwości zasygnalizowanych przez skarżącego; stanowi raczej polemikę z niekorzystnymi dla niego wynikami oceny skuteczności wezwania do zapłaty przeprowadzonej przez Sąd drugiej instancji.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.